

nytte et Arbejde, en anden Kunstner allerede har gjort, og det synes mig, er i alle Henseender uheldigt. Jeg troer ikke, at der foreligger nogen Grund til at gjøre det. Den høitærede Minister har udtalt, at han ikke fandt Bygningen egentlig tiltrækkende. Det er nu ikke vist, at en Bygning, der skal svare til et givet Formaal, just altid kan blive tiltrækkende for den, der betragter Sagen friere, som en Skjønhedsopgave. Man maa være tilfreds med en Bygning, naar den tilfredsstiller Hovedformaalet i særdeles høi Grad og derhos nogenlunde tilfredsstiller i andre Henseender, i det Mindste ikke støder, især naar man tager Hensyn til, at der skal bygges ikke blot for et vist Formaal, men ogsaa paa en vis Plads. Dertil har den høitærede Minister indskrænket sig.

Fra min ærede Kollega ved Universitetet og i Landstinget (Clausen) er der gjort andre Indvendinger mod den foreliggende Plan, Indvendinger, som jeg troer Konkurrencen ikke let vil fjerne, naar der ikke skal opoffres Noget af hvad der allerførst maa fastholdes: Videnskabsmændenes Fordringer i Henseende til Bygningens indre Bestaaenhed. Han har gjort gjældende — og ligesom min ærede Kollega bestandig har hældet til den anden Side, ved han, at jeg ogsaa bestandig har hældet til den Side, jeg nu staaer paa, saa at vi begge have handlet konsekvent — at den foreliggende Plan griber ind i Universitetsgaardens Tirkant, og derved foregriber Fremtiden. Jeg svarer nu hertil for det Første, at der allerede er grebet meget dybt ind i denne Tirkant. Den foreligger slet ikke som en fri, disponibel Plads. Bagved Universitetets Hovedbygning og paa tværs paa denne staaer, som de fleste vide, en meget stor og svær Bygning, der indeholder Universitetets Solemnetetsaal, og igjen ikke ganske, men dog nogenlunde perpendikulær paa denne Bygning staaer Konfistoriebygningen. Derved er allerede slet saadanne Indgreb i denne Plads, at den for det Første er deelt i en vestlig og en østlig Gaard og ved Konfistoriebygningen tildeels er deelt i en sydlig og en nordlig Gaard, nemlig en Plads, der slutter sig til Bygningerne ud til Træ Kirkeplads, og bagved Konfistoriebygningen en anden Plads, der slutter sig til de Bygninger, der ville komme ud til Krystal-

gade. Hvad det andet Punkt angaaer, at man ved den nuværende Plan foregriber den fremtidige Benyttelse af den omtalte Tirkant, da seer jeg ikke, hvorfor man ikke, naar der nu er en rimelig Grund til nu at benytte den til det samme Diemed, for hvilket den skal holdes fri, da ikke skal benytte den strax. At holde en Plads fri, for at der siden kan bygges paa den, naar der allerede nu kan opføres en hensigtsmæssig Bygning paa den, synes jeg ikke, der er nogen Grund til.

Der er endvidere gjort gjældende, at den nu foreslaaede Bygning er en affluttet Bygning, medens man burde forbeholde sig Muligheden af en Udvidelse. Ganske vist er den nu foreslaaede en affluttet Bygning, og det maa og skulle de fleste Bygninger ved deres Opførelse være. Lad os tænke os ethvert stort Bygningsforetagende, der opføres paa en fri Plads, den allergunstigste, midt i Hovedstaden, f. Ex. et Slot, et Theater, en Rigsdagsbygning, den maa være affluttet, og man kan ikke forbeholde sig Muligheden til Udvidelse; thi derved vilde Bygningen sædvanligvis blive fordærvet fra Først af, og Pladsen ligeledes. Den nu foreslaaede Bygning er imidlertid rigelig beregnet for Formaalet. Den er beregnet paa, at man skal kunne meer end fordoble det Materiale, der nu er at optage i den, og man maa med Hensyn til disse Fremtidsskray sætte en Begrænsning. Hvorvidt man i Fremtiden vil gaae med at opbygge alle Slags Materiale i alle Slags Samlinger, det kan ikke vides. Vil man vedblive i en uendelig Progression, da vil man komme saavidt, at vi ikke kunne tage Hensyn dertil ved vore nuværende Byggesforetagender, men maae sige, at de, der i Fremtiden ville samle i det Uendelige, maae ogsaa i Fremtiden sørge for at skaffe Bygninger. Hvis man derimod vil sige, at der vel vil komme en Tid, hvor Ophobningen af Materiale vil standse, eller man vil opgive noget af det Materiale, man har samlet, da man dog ikke kan vedblive at faae flere Ting, ikke bestandig kan samle uden tillige at udskyde, og at den nuværende Bygnings Brugbarhed saaledes for en lang Tid burde være mere sikret, da maa jeg herved bemærke, at den Anviisning, der er givet til, at man ved en anden Plan skal